

2. Quod rectore[s] de extra culfum non possint adducere nec mittere eorum mercationes, nisi sicut alii mercatores.

Millesimo ducentesimo LXXI. Indictione XV, die VIII exeunte Februario.

- Capta fuit pars quod rectores omnes, qui decetero ibunt pro Communi
25 Veneciarum extra culfum, si uoluerint uenire Venetias et habebunt licentiam
ueniendi uel ante terminum, uel postquam compleuerint, possint uenire; sed non
possint adducere nec mittere eorum mercationes nisi sicut poterunt alij merca-
tores et secundum licentiam datam aliis mercatoribus. Et hoc iungatur in
eorum capitulare, et si aliter uenerint cadant in pena qua cadunt qui uadunt
30 contra ordinem.

9

Διατάξεις ἀφορῶσαι πάντας τοὺς ρέκτορας.

1ον Δὲν παρέχεται συγγνώμῃ συγγενείας μεταξὶ ρεκτόρων καὶ σύμβούλων ὑπηρετούντων εἰς τὸν αὐτὸν
τόπον. 1261, Ἰανουαρίου 8.

2ον Οἱ ρέκτορες οἱ ἔκτος τῆς Βενετίας ὑπηρετοῦντες ὀφεῖλουσι νὰ συλλαμβάνωσι τοὺς δραπέτας ἐκ
τῶν κατέργων, ἢ ἄλλους μισθωτούς τῆς κοινότητος καὶ νὰ ἔξαναγκάζωσιν αὐτοὺς νὰ πληρώνωσι
ὅτι ὀφεῖλουσιν εἰς τὴν κοινότητα. Οἱ καταδότης δικαιοῦται τοῦ τετάρτου τῶν εἰσπραττομένων.
1264, Φεβρουαρίου 13.

3ον Εἰς τοὺς ρέκτορας δὲν ἔπιτρέπεται νὰ ἐμπορεύωνται συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας των, οὐδὲ νὰ
ἔχωσι παρ’ αὐτοῖς γραμματέα ἢ συνεταῖρον ἢ οἰκεῖον, ὅστις νὰ ἐμπορεύηται. Δύνανται μόνον
νὰ ἐπενδύωσιν εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ἐκ τοῦ μισθοῦ των οἰκονομίας ἵνα μῆνα πρὸ τῆς
ἐπανόδου των εἰς Βενετίαν. 1272, Μαρτίου 16.

4ον Οἱ ρέκτορες δὲν δύνανται νὰ λαμβάνωσι δῶρα καθ’ ὅλον τὸ διάστημα τῆς θητείας των καὶ ἐπὶ ἔξαμη-
νον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς. Εὰν δὲ ἥθελον δεχθῆ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔξαμήνου, νὰ προσ-
τιμῶνται διὰ διπλασίου ποσοῦ, τὸ ἥμισυ τοῦ ὅποιου θὰ δίδεται εἰς τὸν καταδότην. 1273, Ἰουνίου 2.

5ον Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ρέκτορας, τοὺς υἱούς των καὶ τοὺς ἀδελφούς των νὰ συνάπτωσιν ἑταιρίαν
μετὰ πολίτου, καθ’ ὅλον τὸ διάστημα τῆς θητείας των καὶ ἐπὶ ἔξαμηνον ἀκόμη πέραν ταύτης.
1273, Ἰουνίου 29.

6ον Οἱ ρέκτορες καὶ οἱ σύμβουλοι ὀφεῖλουσι νὰ κρατῶσιν ἀντίγραφον τῶν ὁδηγιῶν των ἐναλλάξ.
1274, Αὔγουστου 12.

7ον Οἱ ρέκτορες δὲν δύνανται νὰ λαμβάνωσι δάνεια παρὰ τῶν ὑπηκόων των. 1276, Ὁκτωβρίου 15.

8ον Οὐδεὶς δύναται νὰ ναυλώσῃ ἔνα πλοῖο πρὸς μεταφοράν ἐμπορευμάτων εἰς Βενετίαν πέραν τοῦ
κόλπου (Ἀδριατικῆς). 1278, Αὔγουστου 3.

9ον Καθορισμὸς τῶν δικαιωμάτων μισθοδοσίας τῶν θνησκόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ρεκτόρων μεσοῦντος
τοῦ πρώτου ἢ τοῦ δευτέρου ἔτους. 1278, Σεπτεμβρίου 11.

Fº 74^t***Incipiunt consilia omnibus rectoribus pertinentia.***

1. Rectoribus quod ipsi non habeant consiliarios sibi attinentes.

1 Millesimo ducentesimo LX. Indictione IV, die octavo exeunte Januario.

Capta fuit pars, quod in omnibus regiminibus quo sunt extra Venetiis, et

erunt decetero tam in signoriis, quam in consiliariis hic modus debeat observari. Videlicet quod rector alicuius regiminis non debeat attinere alicui suorum consiliariorum neque consiliarij inter se, id est secundum lineam parentelle que obseruatur in Venetiis in facto electionum ipsorum regiminum. Verumtamen si acciderit quod aliqui electi fuerint in aliquo regimine contra ordinem suprascriptum, ille qui prius electus fuerit debeat remanere in electione. Pars de XL.

5

2. Quod rectores debeat capere galiotos et alios fugientes cum soldo.

Millesimo ducentesimo LXIII. Indictione VII, die XIII intrante Februario.

Capta fuit pars in maiori consilio et ordinatum quod iungatur in capitulari omnium rectorum qui exibunt extra Venecias quod teneantur et debeat capere galiotos uel alios fugientes cum soldo communis in personis et rebus, et debeat facere solui id quod debebi communi et quis accusabit debeat habere quartum.

10

3. Quod rectores non possint facere mercatum nec aliquis de sua familia.

Millesimo ducentesimo LXXII. Indictione XV, die XVI intrante Marcio.

Capta fuit pars quod addatur in commissione castellani Coroni, et omnium rectorum qui uadunt pro Veneciis, quod non possunt facere mercationes secundum formam suarum commissionum quod non debeat retinere secum aliquem notarium uel socium uel alium in familia qui faciat et exerceat mercationem per aliquem modum uel ingenium, saluo quod possint inuestire suos denarios qui eis superauerint de suo sallario per unum mensem ante aduentum ipsorum, et si que consilia essent contra sint reuocata quantum in hoc.

15

4. Quod sicut rectores non possunt recipere donum nec presens per totum tempore sui regiminis, ita nec per medium annum post.

Millesimo ducentesimo LXXIII. Indictione prima, die II exeunte Junio.

Capta fuit pars quod addatur in commissione omnium rectorum qui uadunt pro communi Veneciis sicut tenentur per suas commissiones per totum tempore suorum regiminum, ita teneantur per medium annum postquam compleuerint suum regimen, uidelicet de eo quod continetur, quod non possint recipere donum nec presentem. Et si infra dictum terminum medii anni reciperet, perdat duplex de eo quod acciperet, et accusator habeat medietatem et teneatur de credentia, et addatur in capitulari de magno consilio quod teneantur accusare quos scirent fecisse contra, et si quod consilium est contra sit reuocatum quantum in hoc.

25

5. Quod rectores non recipiant collegacias tempore officij, nec per dimidium annum post neque filius neque fratres.

30

Millesimo ducentesimo LXXIII. Indictione prima, die penultimo Junii.

Capta fuit pars dicti rectores nec filii nec fratres eorum indivissi ab

eis possint nec debeant recipere collegantias ab aliquo burgense, nec ab aliqua
 35 alia persona pro eis modo aliquo uel ingenio, per totum tempore regiminis et
 per medium annum postquam compleuerint, sicut dictum est, et si quid consi-
 lium est contra, sit reuocatum quantum in hoc.

6. Quod rectores et consiliarii habeant exemplum suarum commissionum unus de altero.

Millesimo ducentesimo LXXIII. Indictione II, die XII intrante Augusto.

Capta fuit pars quod omnes rectores qui uadunt pro domino duce et com-
 40 muni Veneciarum, qui habent consiliarios, debeant habere exemplum commis-
 sionis suorum consiliariorum, et consiliarij suorum rectorum ante quam se
 diuidant de Veneciis. Et si aliquis ex eis petierit commissionem sibi ostendi
 unusquisque ipsam ei ostendere teneatur. Pars de XL.

7. Quod rectores non possint accipere mutuo a subditis suis.

Millesimo ducentesimo LXXVI. Indictione V, die XV intrante Octubrio.

Capta fuit pars quod addatur in commissione omnium rectorum qui uadunt
 pro domino duce et communi Veneciarum, tam a Grado usque ad caput Agge-
 ris, quam extra; quod non possint accipere mutuo peccuniam aliquam aliquo
 modo uel ingenio ab aliquo ciue uel burgense, seu habitatore ciuitatis uel loci
 ubi erunt in regimine, nec filij non diuisi ab eis, nec eorum socij si habebunt, nec
 50 stare plezii pro aliquo qui reciperet peccuniam mutuo, et hoc quod non possit acci-
 pere pro se et eorum utilitate. Et si consilium est contra sit reuocatum. Pars de LX.

8. Quod nullus possit naulizare naues forenses pro conducendis mercibus de extra culfum.

Millesimo ducentesimo LXXVIII. Indictione VI, die III intrante Augusto.

Capta fuit pars quod aliquis Venetus non possit decetero naulizare nauem
 seu lignum forinsecorum extra culfum pro uenire Venecia cum mercationibus,
 55 uel cum aliis in pena imposta contra illos qui contra ordinem uadunt. Saluo si
 Veneti essent in aliquo loco ubi esset rector pro domino duce et non esset ibi
 lignum uel ligna Venetorum. Et si esset et non esset sufficiens uel sufficientia
 sit in prouidentia ipsius rectoris, uel rectorum quod naulizare possit cum uolun-
 tate rectorum. Et si esset aliquod lignum uel ligna Venetorum ibi, et uelent tale
 60 nabulum, quod non possent concordare simul cum mercatoribus, quod sit in pre-
 uidentia rectoris et consiliariorum eius, si habebit consiliarios diffiniendi diffe-
 rentiam que erit inter eos sicut eis uidebitur, uel de dare licentiam mercatoribus
 naulizandi lignum forinsecorum, et hoc ponatur in commissione omnium recto-
 rum qui uadunt pro domino duce et illis, qui nunc sunt, mittatur per litteras
 65 domini ducis.

9. De solutione facienda rectoribus qui obierint in suis regiminibus infra annum.

Millesimo ducentesimo LXXVIII. Indictione VII, die XI exeunte Septembrio.

Capta fuit pars, et fuit confirmata commissio baiuli Accon et fuit ordinatum quod capitulum, quod dicit si acciderit, quod Deus aduertat, te uiam universe carnis ingredi ante terminum tui regiminis, non debes habere sallarium, nisi de tanto tempore quantum steteris etc. debeat remoueri et dicatur, si obierit infra primum annum sui regiminis, quod debeat esse solutus de toto illo anno de sallario quod debebit habere. Et si infra alium annum obierit debeat esse solutus de tanto tempore quanto steterit. Et sic debeat decetero in aliis rectoribus et consiliariis obseruari.

70

74

...

ΣΧΟΛΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΛΛΑΓΑΙ

Οι αὗξοντες ἀριθμοὶ τῶν σημειώσεων, ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν αὕξοντα ἀριθμὸν τῶν ἀποφάσεων.

1. Ἐκ τῆς ἀποδόσεως εἰς τὸν Μᾶρκον Πασχάζην (διορθωτέον πιθανῶς εἰς Πασχάλην), προκύπτει ὅτι πράγματι τὰ τιμάρια ἔδημεύοντο, ὅταν οἱ τιμαριοῦχοι δὲν ἔτέλουν τὰς τιμαριωτικὰς ὑποχρεώσεις των. Ο Πασχάζης ἀπέδειξε διὰ τοῦ εἰς Βενετίαν μεταβάντος πρεσβευτοῦ Σεσενούλου, καὶ διὰ μαρτύρων, ὅτι ἔτέλει τὰς ὑποχρεώσεις του.

Ἐπίσης προκύπτει ἐκ τοῦ ἐγγράφου τούτου ὅτι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο 1270 ἀπεστάλη πρεσβεία εἰς Βενετίαν.

Παραλλαγαί. Αἱ παραλλαγαὶ ἐν γένει αἱ σημειούμεναι εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Μεῖζονος Συμβουλίου, προέκυψαν ἐκ τῆς ἀντιβολῆς τῶν πρωτοτύπων βιβλίων τοῦ Μεῖζονος Συμβουλίου μετὰ τῶν βιβλίων τῆς Avogaria di Comun. Πρὸς εὐχερεστέραν σύγκρισιν εἰς τὰς παραλλαγὰς προηγεῖται ἡ δημοσιευομένη γραφὴ καὶ ἔπειται ὡς ἀναγινώσκεται εἰς τὸ ἀντίστοιχον βιβλίον. Ἡτοι ἐὰν τὸ εἰς τὸ κείμενον ἔγγραφον ἔχει ληφθῆ ἐκ τῶν βιβλίων τῆς Avogaria di Comun, ἀκολουθεῖ ἡ παραλλαγὴ ὡς ἀναγινώσκεται εἰς τὸ ἀντίστοιχον βιβλίον τοῦ Μεῖζονος Συμβουλίου. Δὲν ἔχοινα σκόπιμον νὰ γίνῃ ἀντιβολὴ διὰ τὰς παραλλαγὰς, ὅταν αἱ ἀποφάσεις προέρχονται ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ Μεῖζονος Συμβουλίου.

Στήχος 7. Εἰς τὸ κείμενον «duca misit dicendo» εἰς δὲ τὸ βιβλίον Commune primum ἀναγινώσκεται «duca dicendo misit». Στήχος 8. «Sesenulo» ἀναγινώσκεται «Susenulo».

2. Ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συνάγομεν, ὅτι ἡ ἐκ Βενετίας ἀναχώρησις τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων δὲν ἐπετρέπετο κατὰ βούλησιν, ἀνευ ἀδείας τοῦ Μεῖζονος Συμβουλίου.

Παραλλαγαί. Στήχος 9 «uel salario», ἀναγινώσκεται «uel pro salario».

3. Ἡ αὐτὴ περίπτωσις ὡς ἐν τῷ ἀριθμῷ 1. Ἡ ἐπιστροφὴ ἐνηργήθη καὶ αὐτῇ τῇ ἐπεμβάσει τοῦ ἐκ Κρήτης πρεσβευτοῦ, πιθανὸν τῆς αὐτῆς, ὡς ἄνω, πρεσβείας.

4. Ἡ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν σταυροφόρων τῷ 1204 ἐπελθοῦσα μεταβολὴ, εἰσήγαγεν εἰς τὰς φραγκοχρατηθείσας χώρας τὸν καθολικισμὸν ὡς ἐπίσημον θρησκείαν. Ἡ κατάληψις τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ Βενετοῦ Θωμᾶ Μοροζίνη

